

1

СРЕДАТА МЕЖДУ ЛЪВ ВЕЛИКИ И БИЧ ВОЖИ

ЛЪВ- Та ида от страна на това,което загива и ще загине,тъкакто честваме падат покъхналите листа на сен,тъй както старецът старецът складя очи и скръстът безкръзни ръце.Ти ми казах,че идеш да сринем до основи този лъжлив,загиващ,измамлив свет.Той ще загине и без тебе.Ти го само първи раздруса и основи и той ще падне.Но кой ще го замести? Злото не може да трае вечко. Ти ги ненавиждаш и ги унищожаваш. Но новото не се строи с умраза, а с любов.Гледай този изпълшен свет ти бедни глатки,голи лиде които треперят от страх и студ и глад.Те искат не Бич Божи,а бацинска ръка.Атила,бациде,сънне мой.Аз ще си отида с тях,които вече само по име са цезарии иак са вече само халки страховици.Римската империя съществува само вече по име и тя.Римското право е халък къс паргамент.Римската доблесть е само легенда.При нещо ново... Но още никой не вървяше то ще трае и цялти с векове.

Лъв посочи кръста на гърдите си.

- Това е знакът на любовта.А любовта значи себежертва,значи творческо дело,значимиост.Само такова чело може да биде трайно.Което не е споено с кръв и кости,а с велика обич към хората и Богите творения.Върви си,Атила сънне мой.Ти само изпълняваш Богията воля,които дава и плодоносни води и страшни наводнения,хетва и суши.---

Ти си изпълни делото за което си чатоварек.Ти разплатих и сринах до основи старото.Новото ти не можеш да го измадаш.Пруги ще го направят.След тебе.С човешка милост и радостно творчество....

Атила дълбоко въз духна.Някаква членска мисъл блещукаше в помрачената му Очил.Ириах!Той щеше да издири това велико дело.Той имаше светлите,благи очи на майка си Синнилда.Той хранеше малките птички зиме,той носеше от лов личените от майка сърнета.Злите кучета му ликеха ръцете.Той,да той обичаше.Той трябваше да приеме знака на любовта - кръста.С любов да привлече народите и да им даде мир,блага,частлив живот.Не.Неговите,на Атила ръцете биха търдък октръзки.При Каталаунска река от търз оросиха запустилите чири.

Лъв. /Баниме/